

บทที่

10

การศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

The Study of Sport Tourism Management Status

ปรางทิพย์ ยุวานนท์

Prangtip Yuvanont

การศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

The Study of Sport Tourism Management Status

ปรางทิพย์ ยูวานนท์¹

Prangtip Yuvanont

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา วัตถุประสงค์ของการวิจัยในบทความนี้ คือเพื่อศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ จังหวัดละ 400 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 800 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ด้านคือ ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ และด้านความต้องการการสนับสนุน การพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

คำสำคัญ : การจัดการ; การท่องเที่ยว; การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

¹คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกริก 3 ซอยรามอินทรา 1 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220 โทรฯ 086-060-0600 e mail : pepright@gmail.com

Abstract

This research paper entitled “The Study of Sport Tourism Management Status” is part of the research entitled “The Study of Sport Tourism Management Guidelines”. The objective of this research was to investigate the status of sport tourism management. The sample of this study was 800 people who are stakeholders with Sport Tourism Management in Chon Buri and Buriram provinces, which were divided into 400 individuals per Province. The questionnaire was used as the research instrument. Data were analyzed through percentage, mean, and standard deviation. The results indicated that the respondents had high level of their opinions towards status of sport tourism management in all aspects. When individual aspects were considered, two aspects with the highest mean score were economic impact and need for supporting development of sport tourism management. An aspect with the lowest mean score was tourists’ purpose in sport tourism.

Keywords : Management; Tourism; Sport Tourism

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความสนใจเป็นอย่างมากในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา (Schwark, 2007) และเป็นแนวโน้มการท่องเที่ยวประเทศไทยกำลังให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2561) เนื่องจากเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตที่ใหญ่ที่สุดและเร็วที่สุด (Standeven & Knop, 1998) โดยในระยะ 1-2 ปีที่ผ่านมา หน่วยงานภาครัฐได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬามากขึ้น รวมถึงการส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติขึ้นหลายรายการ สนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันรายการใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยจัด ซึ่งจากปัจจัยดังกล่าว อาจมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากถึง 37.64-37.99 ล้านคน โดยคาดว่าจะสร้างรายได้สู่ภาคการท่องเที่ยว เป็นมูลค่าประมาณ 1.97-2.01 ล้านล้านบาท (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2561)

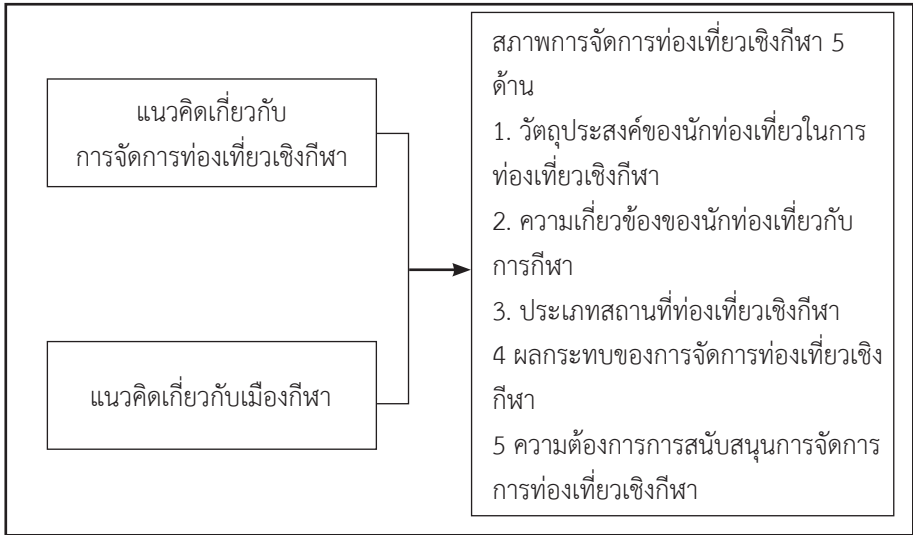
นอกจากนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยังได้มีการประกาศให้จังหวัดชลบุรี สุพรรณบุรี บุรีรัมย์ อุตรธานี ศรีสะเกษ และกระบี่ เป็นต้นแบบเมืองกีฬา โดยเป็นการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดตั้งต้นแบบเมืองกีฬา (sport city) ขึ้น โดยในระยะแรกมีจังหวัดที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็นต้นแบบเมืองกีฬาแล้ว รวม 6 จังหวัด อันได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอุตรธานี จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดกระบี่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาแบบครบวงจร สร้างมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา และการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (“6 จังหวัดได้เป็นต้นแบบเมืองกีฬา ภาครัฐร่วมผลักดันเต็มที่”, 2561)

ผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญของการศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในครั้งนี้ โดยเป็นการศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดที่เป็นต้นแบบเมืองกีฬา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสำหรับการเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการนำไปกำหนดกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีผลต่อสภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 ด้านของ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดบุรีรัมย์
2. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเมืองกีฬา มีผลต่อสภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5 ด้านของ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดบุรีรัมย์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยในครั้งนี้ กำหนดพื้นที่ในการศึกษา คือ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดบุรีรัมย์ เนื่องจากพื้นที่การศึกษาดังกล่าวได้รับการจัดให้เป็นจังหวัดต้นแบบเมืองกีฬา (Sport City) ของประเทศไทย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2018) โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่หลากหลายที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงทั้งในด้านรายได้ และอัตราการเติบโตเฉลี่ยของรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ทั้งชายฝั่งทะเล หมู่เกาะ ป่าเขา แม่น้ำ ซึ่งเอื้อต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นอย่างดี

ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport tourism management) และเมืองกีฬา (Sport city) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบและประเด็นการวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาออกเป็น 5 ด้านประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) ความเกี่ยวข้องของนักท่องเที่ยวกับการกีฬา 3) ประเภทสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา 4) ผลกระทบ

ของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ 5) ความต้องการการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาศาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดที่เป็นต้นแบบเมืองกีฬา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรของ Cochran, W.G. (1953) โดยกำหนดช่วงความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ $\pm 5\%$ ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างน้อย 385 คน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จำนวน 400 คน ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามเงื่อนไขที่กำหนด คือ ไม่น้อยกว่า 385 คน จากนั้นทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือกจังหวัดที่จะใช้เป็นพื้นที่สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 2 จังหวัด โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

- 1) เป็นจังหวัดที่ได้รับการจัดตั้งให้เป็นจังหวัดต้นแบบเมืองกีฬา
- 2) มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับต้น ๆ
- 3) มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับต้น ๆ
- 4) มีทีมกีฬาหรือสโมสรกีฬาที่มีชื่อเสียงและมีแฟนกีฬาเป็นจำนวนมาก
- 5) มีทีมกีฬาหรือสโมสรกีฬาที่เคยชนะเลิศการแข่งขันกีฬาระดับชาติ
- 6) สะดวกในการเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยผลการคัดเลือกจังหวัดที่เป็นต้นแบบเมืองกีฬา 6 จังหวัด ทำให้ได้จังหวัดที่จะเป็นพื้นที่สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล 2 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรีและจังหวัดบุรีรัมย์ และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยกำหนดให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จังหวัดละ 400 คน เมื่อรวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากทั้งสองจังหวัด ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 800 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (question naire) เกี่ยวกับสภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) ความเกี่ยวข้องของนักท่องเที่ยวกับการกีฬา 3) ประเภทสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา 4) ผลกระทบของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 5) ความต้องการการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายและครบทุกกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ยังกำหนดสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น สนามกีฬา พิพิธภัณฑ์กีฬา เป็นต้น รวมถึงแหล่งชุมชนที่พักอาศัยที่อยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อให้ได้ข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างแท้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในบทความวิจัยนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแปลผลประกอบตารางตามเกณฑ์การพิจารณาของเบสท์ (Best W., 1997) ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

1) ด้านวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีวัตถุประสงค์เพื่อมาเล่นกิจกรรมนันทนาการ และมาเพื่อฝึกซ้อมหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมาทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา	4.12	0.78	มาก
2 มาฝึกซ้อมกีฬาหรือเก็บตัวเพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬา	3.86	0.72	มาก
3 มาเล่นกิจกรรมนันทนาการ	3.97	0.72	มาก
4 มาชมพิพิธภัณฑกีฬาหอเกียรติยศนักกีฬาหรือสนามกีฬา	3.42	0.89	ปานกลาง
5 มาทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	3.41	1.02	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.76	0.46	มาก

2) ด้านความเกี่ยวข้องของนักท่องเที่ยวกับการกีฬา พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีความเกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยเป็นผู้ชมกีฬาหรือแฟนกีฬา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นนักกีฬาที่มาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และผู้สนับสนุนกีฬาและผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการธุรกิจกีฬา ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความเกี่ยวข้องกับการกีฬาที่เป็นผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 ความเกี่ยวข้องกับกีฬา

ความเกี่ยวข้องของนักท่องเที่ยวกับการกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 นักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขันกีฬา	3.91	0.81	มาก
2 ผู้ชมกีฬา หรือแฟนกีฬา	4.10	0.77	มาก
3 ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาผจญภัย	3.80	0.77	มาก
4 ผู้ที่อยู่ในครอบครัวหรือเพื่อนของนักกีฬา	3.66	0.71	มาก
5 ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬา	3.56	0.83	มาก
6 ผู้สนับสนุนกีฬาและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับธุรกิจกีฬา	3.90	0.76	มาก
7 ผู้ให้บริการทางการกีฬา	3.76	0.75	มาก
8 ผู้ที่ทำงานสื่อสารมวลชนทั้งทางหนังสือพิมพ์นิตยสารวิทยุโทรทัศน์	3.87	0.67	มาก
เฉลี่ยรวม	3.82	0.33	มาก

3) ด้านประเภทสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 3 ประเภทสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ประเภทสถานที่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 สถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	3.80	0.89	มาก
2 สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา	4.09	0.88	มาก
3 สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา	3.63	0.90	มาก
เฉลี่ยรวม	3.84	0.62	มาก

4) ด้านผลกระทบจากการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วยประเด็นย่อย 3 ประเด็น ดังนี้

4.1) ผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะส่งผลทำให้เกิดการมีรายได้จากนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีการสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสในการจ้างงาน และเกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น ตามลำดับ ส่วนราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4 ผลกระทบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อสภาพเศรษฐกิจ

ผลกระทบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อสภาพเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 มีการสร้างอาชีพ และเพิ่มโอกาสการจ้างงาน	4.09	0.86	มาก
2 มีรายได้จากนักท่องเที่ยว	4.13	0.74	มาก
3 เกิดแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น	3.94	0.78	มาก
4 ราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น	3.55	0.86	มาก
5 ค่าครองชีพสูงขึ้น	3.64	0.87	มาก
เฉลี่ยรวม	3.87	0.40	มาก

4.2) ผลกระทบต่อสภาพสังคม พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะส่งผลทำให้เกิดการเกิดการฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน และได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ตามลำดับ ส่วนปัญหาอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 5 ผลกระทบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อสภาพสังคม

ผลกระทบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อสภาพสังคม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 เกิดการฟื้นฟูบ้านเมือง และปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ	3.96	0.72	มาก
2 เกิดการสร้างชื่อเสียงสูงนานาประเทศจนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดของตน	3.92	0.78	มาก
3 คุณภาพชีวิตดีขึ้น	3.78	0.86	มาก
4 ได้พบปะผู้คนใหม่ ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์	3.79	0.86	มาก
5 ผู้อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.61	0.80	มาก
6 ปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น	3.55	0.87	มาก
เฉลี่ยรวม	3.77	0.45	มาก

4.3) ผลกระทบต่อสภาพทางวัฒนธรรม พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะส่งผลทำให้เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย และเกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนการส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 6 ผลกระทบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อสภาพทางวัฒนธรรม

ผลกระทบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อสภาพทางวัฒนธรรม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย	3.99	0.81	มาก
2 มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย	3.85	0.80	มาก
3 เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	3.83	0.90	มาก
4 ผู้คนและแฟนกีฬา (fans) ให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม	3.81	0.85	มาก
5 ส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.56	0.87	มาก
6 เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี	3.69	0.91	มาก
เฉลี่ยรวม	3.79	0.43	มาก

4.4) ผลกระทบต่อสภาพทางสิ่งแวดล้อม พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะส่งผลทำให้เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา และสถานที่กลางแจ้งซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลารว่างเกิดความแออัด ตามลำดับ ส่วนการสร้างสิ่งก่อสร้างได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ และระบบนิเวศ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 7 ผลกระทบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อสภาพทางสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อสภาพทางสิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพัฒนาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.89	0.87	มาก
2 เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสารและสถานที่สาธารณะของชุมชน	3.93	0.74	มาก
3 มีการจัดการบำรุงรักษาสสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์	3.82	0.82	มาก
4 สถานที่กลางแจ้งซึ่งเป็นพื้นที่กิจกรรมเวลว่างเกิดความแออัด	3.89	0.84	มาก
5 การสร้างสิ่งก่อสร้างได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติทิวทัศน์และระบบนิเวศ	3.52	0.92	มาก
6 เกิดปัญหาจราจรติดขัด ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง	3.87	0.76	มาก
เฉลี่ยรวม	3.82	0.50	มาก

4.5) ด้านความต้องการการสนับสนุนการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่ามีความต้องการการสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือความต้องการการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้อยู่อาศัย และการสนับสนุนเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามลำดับ ส่วนความต้องการการสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรกีฬา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 8 ความต้องการการสนับสนุนการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ความต้องการการสนับสนุนการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 การวางแผนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.88	0.91	มาก
2 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ	3.97	0.81	มาก
3 การพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เพื่อการกีฬา	3.80	0.79	มาก
4 การบริการทางการกีฬา	3.86	0.46	มาก
5 โครงสร้างทางพื้นฐานและสถานที่ดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.86	0.48	มาก
6 มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.91	0.82	มาก
7 มีการพัฒนาองค์การกีฬา	3.71	0.74	มาก
8 มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.91	0.78	มาก
9 การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยผู้เกี่ยวข้อง	3.92	0.77	มาก
เฉลี่ยรวม	3.87	0.40	มาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อสรุปผลการวิจัยที่ผ่านมา สามารถนำมาสู่ข้ออภิปรายสำคัญ ๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์หลักของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ คือการเดินทางเพื่อมาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ซึ่งมีทั้งที่เดินทางมาเพื่อแข่งขันกีฬาและเพื่อมารับชมการแข่งขันกีฬา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทั้งจังหวัดชลบุรีและจังหวัดบุรีรัมย์ต่างก็เคยจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ หรือแม้แต่การแข่งขันฟุตบอล หรือวอลเลย์บอล สอดคล้องกับ พิตต์ส (Pitts, 1999) แสตนด์อีเวนและนอป (Standeven & Knop, 1998) ที่กล่าวถึง

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่าเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ โดยเป็นการมีส่วนร่วมทั้งแบบที่เป็นผู้เล่นกีฬา และแบบที่เป็นผู้รับชมกีฬา

2. ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ มีความเห็นว่านักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ส่วนใหญ่ มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาโดยเป็นผู้ชมกีฬาหรือแฟนกีฬา รองลงมาคือนักกีฬาที่มาร่วมการแข่งขันกีฬา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากทั้งจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ต่างก็มีสโมสรกีฬาที่มีชื่อเสียง ได้แก่ สโมสรฟุตบอล มีสถานที่แข่งขันกีฬา หรือสนามกีฬาที่สามารถรองรับผู้ชมกีฬาหรือแฟนกีฬาได้เป็นจำนวนมาก เช่น ชายหาดบางแสน สนามฟุตบอล สนามแข่งรถ เป็นต้น รวมถึงการมีนักกีฬาที่มีชื่อเสียง ทำให้เป็นแรงจูงใจให้แฟนกีฬาเดินทางมาเพื่อชมการแข่งขันกีฬาเพื่อให้กำลังใจแก่นักกีฬาที่ตนชื่นชอบ สอดคล้องกับ โอแรมส์ (Orams, 2007) ที่ได้กล่าวว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามือถืออิทธิพลต่อผู้เข้าร่วมรับชมการแข่งขันกีฬาหรือการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

3. ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ มีความเห็นว่าสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเดินทางมาท่องเที่ยวคือ สถานที่ท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการกีฬา ได้แก่ สนามกีฬา สนามกอล์ฟ หน้าผาจำลอง สนามแข่งรถ เป็นต้น อาจเนื่องมาจากสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาเหล่านี้ ได้รับการประชาสัมพันธ์ว่าเป็นสถานที่แข่งขันกีฬาที่มีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับจากสมาคมกีฬาในระดับนานาชาติ และยังคงเป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติมาแล้ว จึงทำให้นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องการมาสัมผัสบรรยากาศในสถานที่จริง สอดคล้องกับ โอแรมส์ (Orams, 2007) และสิรินกานต์ (2558) ที่ระบุว่าสถานที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีผลกระทบกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ประชาชนรับรู้นักท่องเที่ยวเลือกมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อการกีฬา

4. ผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะส่งผลทำให้เกิดการมีรายได้จากนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อาจทำให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ทั้งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารการกิน ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในจังหวัด สอดคล้องกับผลการสำรวจของสิรินกานต์ (2558) ที่ผลการสำรวจพบว่า ประชาชนมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวเชิง

กีฬาจะมีผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัดเกี่ยวกับการมีรายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมากที่สุด

5. ผลกระทบต่อสภาพสังคม พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะส่งผลทำให้เกิดการเกิดการฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก การปรับปรุงฟื้นฟูบ้านเมืองให้มีความพร้อมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่จะเดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมากรวมถึงการปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศเพื่อให้เพื่อให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ปรากฏแก่สายตานักท่องเที่ยว จะช่วยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงกีฬามากขึ้น เมื่อนักท่องเที่ยวมากขึ้น ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่รวมถึงผู้ที่ประกอบกิจการต่าง ๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่าง ๆ มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เกอร์ซอย และ เกนดอลล์ (Gursoy & Kendall, 2006) ที่ระบุว่าผู้ที่อยู่อาศัยที่ได้รับผลประโยชน์จะมีอิทธิพลทางตรงต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึง ฮริทซ์ และ รอสส์ (Hritz & Ross, 2010) ที่ระบุว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเกิดจากการที่ผู้ที่อยู่อาศัยยินดีสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเมื่อผู้อยู่อาศัยได้รับผลประโยชน์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

6. ผลกระทบต่อสภาพทางวัฒนธรรม พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะส่งผลทำให้เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การที่นักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเดินทางมาท่องเที่ยวทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ ต้องมีการปรับตัวให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาเข้าร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับผลการสำรวจของสิรินกานต์ (2558) ที่ผลการสำรวจพบว่าประชาชนมีความเห็นว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะมีผลกระทบต่อสภาพทางวัฒนธรรมภายในจังหวัดเกี่ยวกับการส่งผลให้เกิดการสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลายได้มากที่สุด

7. ผลกระทบต่อสภาพทางสิ่งแวดล้อม พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะส่งผลทำให้เกิดการปรับปรุงสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด สอดคล้องกับ สิริกายา และคณะ (Sirakaya, Teye, &

Sönmez, 2002) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของผู้ที่อยู่อาศัยในเขตภาคกลางของประเทศไทย ซึ่งได้ระบุว่า ส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวคือ การสนับสนุนเพื่อโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว อาจเนื่องมาจาก การมีระบบสาธารณูปโภค การสื่อสาร และสถานที่สาธารณะของชุมชนที่ดี ย่อมทำให้เกิดความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว ทำให้เป็นที่นิยมมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

8. ด้านความต้องการการสนับสนุนการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า มีความต้องการการสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด สอดคล้องกับฮินซ์และไฮแอม (Hinch & Higham, 2004) ที่พบว่าสิ่งที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประการหนึ่งคือการตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อาจเป็นเพราะ ทั้งจังหวัดชลบุรีและจังหวัดบุรีรัมย์มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงอยู่เป็นจำนวนมาก การส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในการรักษาสีงแวดล้อมย่อมจะเกิดผลดีกับสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติเหล่านั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรีและจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นจังหวัดต้นแบบเมืองกีฬาของประเทศไทย โดยผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความต้องการการสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาและตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ มากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจังหวัดชลบุรีและจังหวัดบุรีรัมย์ ต่างก็มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติอยู่เป็นจำนวนมาก การมีนักท่องเที่ยวดูเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อาจส่งผลให้เกิดปัญหาสีงแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติเหล่านั้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ให้ช่วยกันตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ รวมถึงการจัดวางถังขยะให้เพียงพอกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามา รวมถึงการรณรงค์ให้ผู้ประกอบการร้านค้าที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางธรรมชาติ ใช้ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งนอกจากจะเป็นการรักษาสีงแวดล้อมแล้ว ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์อีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดต้นแบบเมืองกีฬาอื่น ๆ ได้แก่ สุพรรณบุรี อุตรดิตถ์ ศรีสะเกษ และกระบี่ และควรทำการศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อเปรียบเทียบกับสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ นอกจากนี้ ยังควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดต้นแบบเมืองกีฬาแต่ละจังหวัด ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- ไทยรัฐฉบับพิมพ์. (2561). 6 จังหวัดได้เป็นต้นแบบเมืองกีฬา ภาครัฐร่วมผลักดันเต็มที่. (9 ตุลาคม 2018) สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/content/13378611>.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2561). ต่างชาติเที่ยวไทยปี 2561 เป้าหมายรายได้สูง 2 ล้านล้านบาท. (19 ตุลาคม 2018) สืบค้นจาก <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/36759.aspx>.
- ศูนย์สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย: รูปแบบสมการโครงสร้าง. คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- Best W., J. (1997). *Research in Education*. Boston M.A. : Allyn and Bacon.
- Cochran, Lee J. (1953). *Sampling Techniques*. New York : John Wiley & Sons. Inc.
- Gursoy, D., & Kendall, K. W. (2006). *Hosting mega events*. Retried form <https://doi.org/10.1016/j.annals.2006.01.005>.
- Hinch, T., & Higham, J. E. S. (2004). *Sport tourism development*. Clevedon, Buffalo : Channel View Publications.

- Hritz, N., & Ross, C. (2010). *The Perceived Impacts of Sport Tourism : An Urban Host Community Perspective*. Retired from <https://doi.org/10.1123/jsm.24.2.119>.
- Orams, M. (2007). *Sport tourism and natural resource impacts*. Sport Tourism Destinations, 248.
- Pitts, B. G. (1999). Sports tourism and niche markets: Identification and analysis of the growing lesbian and gay sports tourism industry. *Journal of Vacation Marketing*, 5(1), 31–50.
- Schwark, J. (2007). Sport tourism: introduction and overview. *European Journal for Sport and Society*, 4(2), 117–132.
- Sirakaya, E., Teye, V., & Sönmez, S. (2002). Understanding residents' support for tourism development in the central region of Ghana. *Journal of travel research*, 41(1), 57–67.
- Standeven, J., & Knop, P. de. (1998). *Sport tourism*. United States : Human Kinetics Publishers.